

remarcate în străinătate

Interviu cu Oana Ionescu, directoarea Departamentului Copii - Tineret

Oana Ionescu, directoarea Departamentului Copii - Tineret al TVR, este o femeie ambițioasă născută în zodia balanței. Ea are o fetiță, Diana, de 9 ani și jumătate, căreia îi spune Dodo și un cățeluș buclucaș Taxi, pe care l-a găsit pe stradă. Îi place foarte mult să călătorească și pentru că realizează multe emisiuni în afara Bucureștiului, are posibilitatea să vadă multe locuri noi, chiar dacă nu a mai avut o vacanță de mult timp.

— Care au fost primii dvs. pași în cariera jurnalistică? Când ați intrat în televiziune?

Primul pas l-am făcut când aveam 8 ani (prezentam un fel de dicționar pentru copii) și întâmplându-se să mă fascineze mai mult cum se „fac imaginile” decât „imaginea de pe ecran”, am mai așteptat „puțin”, cam 10 ani, și am făcut al doilea pas: m-am angajat la TVR.

Drumul către „turn” (către Redacția) a fost destul de complicat. Am început ca „ucenic” la scenografie. Zilnic alergam de la facultate la studiouri (și invers), era cam „amețitor”, dar nu regret nici măcar orele când „am bătut și cuie” în Televiziunea Română, pentru că astfel am avut ocazia să înțeleg și să învăț o mulțime de lucruri care astăzi mulți le iau „de-a gata”.

Primii care mi-au acordat încredere au fost cei de la Redacția Învățământ - astfel am „debutat” ca realizator al unui program relativ neobișnuit: un magazin-divertisment de ... matematică și fizică pentru elevi. Se presupunea că trebuia să arătăm copiilor cum să rezolve diverse probleme din programa școlară, dar cum eu întotdeauna am perceput sistemul nostru de învățământ, ca fiind „un pic” lipsit de fantazie, am decis să încerc ceva cu totul nou și neconvențional.

Am pornit de la o idee simplă: ce-ar fi să concretizez formulele în exemple „vii”? Și a mers. Brusc, pe terenul arid al cifrelor și indicilor au răsărit fragmente de desene animate și filme...! Vizualizarea are o importanță considerabilă: te poți uita prin caiete ore în șir, întrebându-te disperat ce oare înseamnă toate astea, dar atunci când vezi impactul dintre o mașină care merge în viteză și zidul de care

se lovește înțelegi imediat cum funcționează legile fizicii.

Pentru copii era distractiv și interesant să descopere cum teoria are răspuns în realitate, în viața de zi cu zi. Trimiteau entuziaști „camioane” de scrisori în care cereau să vadă tot felul de lucruri și am înțeles că locul meu este mai degrabă în biroul de alături, la Emisiunile pentru Copii și Tineret.

— Care este istoricul Departamentului Copii - Tineret?

Este o istorie controversată.

Datorită domnului Stere Gulea, astăzi, producătorii emisiunilor pentru copii și tineret formează, așa este firesc de altfel, un Departament Copii-Tineret.

Până de curând, Redacția Emisiunilor pentru Copii a depins de Departamentul... Divertisment. Acest „mariaj” a avut drept consecință anemierea educației și informației în favoarea „balonașelor cu fundițe” care, treptat, au acaparat majoritatea producțiilor noastre - ca urmare, emisiunile acestei redacții au fost „virate” într-o pronunțată culoare de „divertisment”, estompân-

Oana se pronunță pentru bună dispoziție, loialitate și dinamism

du-se în ultimă instanță orice alte încercări de comutare editorială pe alte domenii.

Când vorbim de copii, de tineri, avem de rezolvat problema complexității genurilor de producție de televiziune destinate lor - este segmentul de vârstă cel mai dificil, unde, „dintr-o lovitură”, trebuie să obții o combinație explozivă. În mod natural, necesitatea acoperirii unor zone diverse de expresie (cultură, educație, informație, divertisment, film) conduce la ideea că emisiunile ce se adresează acestui segment de populație trebuie să se comporte ca o reflexie a grilei de televiziune într-o mini-grilă. În această lumină, este nefiresc să consideri „copiii și tineretul” ca redacții atașate altui Departament. Orice vei face, vei sfârși prin a produce emisiuni în „culoarea” departamentului care te patronează, iar rezultatul va fi, din nou, o îngustare forțată a ariei editoriale.

Ca să revenim la istoric, acum nu mai suntem redacții satelit - suntem independenți, formăm un Departament alcătuit din două redacții: redacția Emisiunilor pentru Copii și Redacția Emisiunilor pentru Tineret. Nu știu ce se va întâmpla în viitor.

Moment greu pentru Televiziune

Televiziunea trece printr-un moment greu, de schimbări profunde, dar indiferent cum vor evolua lucrurile, sper ca aceste schimbări să fie pozitive. Sper, indiferent de cine va conduce acest departament, ca el să existe în continuare de sine stătător în TVR, așa cum există în orice televiziune publică din lume, pentru că nu poți, dacă gândești în termenii profesionistului de televiziune, să privești „copiii și tineretul” ca pe un apendice al altui Departament.

Faptul că, deocamdată, TVR identifică și recunoaște „copiii și tineretul” ca pe un segment de vârstă pentru care trebuie să avem o producție anume destinată, este un lucru bun.

Mai departe de atât nu mă pot pronunța. Știu doar că sunt oameni care au construit anu-

Oana Ionescu, o prințesă la curtea regelui L

mite lucruri și asta a însemnat implicare și efort. Unii s-au retras, alții continuă să încerce soluții (și poate că nu întotdeauna este ușor să le găsești) dar nu orgoliile noastre primează aici: ceea ce ar trebui să facem este să ne concentrăm la ce se întâmplă pe micul ecran. Ce importanță are, pentru public, altceva?

— Cum vă înțelegeți cu colegii?

Traversăm împreună o etapă ciudată: înainte eram colega lor și deodată am devenit „șefa”. Dar eu nu mă simt ca o „șefa”, ci ca o persoană care are această responsabilitate - sunt sigură că nimic nu mi-ar reuși dacă ei nu ar fi alături de mine. În același timp, cred că ei percep negativ schimbările de care vorbeam înainte. Nu prea știu cum să încotro ne îndreptăm, și asta duce la nesiguranță. Așa că, deși mi-ar plăcea să vad mai des fețe zâmbitoare, recunosc că este greu să mimezi o continuă armonie. Noi nu suntem actori, suntem doar producători de televiziune. În plus, este o problemă de experiență: învăț în fiecare zi ce înseamnă să conduci un departament. La prima vedere, funcția de Director de Departament m-a bucurat oarecum, dar asta a durat doar câteva secunde, în următoarele zile și luni ce au urmat mi-a fost tot timpul... frică.

Pentru mine, această poziție presupune o mare responsa-

bilitate: încerc să nu iau decizii înainte de a cântări cât mai bine lucrurile. Este preferabil să prevezi consecințele unei acțiuni - o dată ce „bulgărele” a pornit la vale, este prea târziu să-l mai oprești.

Parte din vestile „rele” le păstrez numai pentru mine: cu cât oamenii sunt mai puțin îngrijorați este cu atât mai bine - nu poți obține emisiuni de calitate în condițiile în care ei sunt mereu preocupați și îngândurați de ce se va întâmpla. Climatului în care lucrezi este important.

Înainte director era Eugen Patriche - indiferent de alte lucruri, a fost o perioadă bună, pentru că el știa să îți acorde încredere. A fost perioada când fiecare realizator din această redacție a venit cu ceva nou: apărut concursurile, jocurile pentru copii, filmele documentare... sper că acest lucru să se piardă.

„Zona interzisă”, un film remarcat la Chicago

În linii mari, relația dintre mine și colegii mei se va orienta într-o direcție majoră: rezultatul pe ecran. Pe nimeni (pe cei ce formează publicul telespectator adică) nu interesează ce se petrece în culise. Important este ceea ce le poți oferi: se uită, urmăresc emisiunea, sau comută pe alt canal.

Nu-ți trebuie decât un buton pentru asta. Eu la butonul acela mă gândesc.